

۲۰۱۵/۱۲/۲۷

انجمن فارو

په اروپا کی دمیشته افغانانو د تولنو فدراسیون
فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

روسها از تجاوزشش جدی تا همکاری مستقیم با طالبان

۶ جدی ۱۳۹۴

به قوای نظامی قبلاً آماده شده قول اردوی چهلیم اتحاد شوروی فرمان داده شده بود تا به سوی افغانستان مارش نموده بساعت یک بعد از ظهر ۲۵ دسمبر ۱۹۷۹ از سرحد مشترک با افغانستان عبور نمایند. به اساس اظهارات جنرال گروموف (ارتش سرخ در افغانستان ص ۶۶) "سفير شوروی در کابل حفیظ الله امین را از پیش در جریان قرار داد که رهبران شوروی تصمیم گرفته اند، به کشور دوست افغانستان کمک کنند. برپایه این اطلاع حفیظ الله امین به فرماندهی عمومی قوای مسلح افغانستان دستور داد تا با سپاهیان شوروی از هیچگونه همکاری دریغ نشود. صبح روز ۲۵ دسمبر جنرال توخارینف قوماندان قول اردوی چهلیم اتحاد شوروی دو بار با جنرال بابیه جان رئیس اوپراسیون قوماندانی عمومی قوای مسلح افغانستان و عبدالله امین برادر بزرگ حفیظ الله امین در کنذ دیدارکرد". اظهارات "گروموف" که مبتنی براسناد دولتی اتحاد شوروی می باشد نشان دهنده این واقعیت است که حفیظ الله امین با اشغالگران همکاری همه جانبه کرد زیرا از بخش دیگر پلان اشغال که از بین بردن خودش توسط نیروهای ک. گ. ب. بود، اطلاع نداشت. رهبران جناح پرچم "حزب دیموکراتیک خلق" تحت رهبری ببرک کارمل در ازبکستان کاملاً آماده حرکت برای اشغال کرسی های پوشالی قدرت بعد از نابودی امین توسط ک. گ. ب. نشسته بودند. بدین ترتیب رهبران جناح خلق "حزب قوای اشغالگر را با همکاری همه جانبه استقبال کردند و رهبران جناح پرچم در میان سایر وسایط نظامی اشغالگران، از ازبکستان به افغانستان انتقال داده شدند. برای این عملکرد رهبران هر دو جناح حزب دیموکراتیک خلق (حزب وطن) نام دیگری جز خیانت به وطن نمی توان سراغ کرد.

قبل از شش جدی، جنگ خودجوش مردم افغانستان با حکومت مولود فاجعه هفت ثور هنوزجنبه بین المللی پیدا نکرده بود. دخالت پاکستان هنوز در سطح جمع و جور کردن عمالش در تنظیم های پشاور بود. شش جدی زمینه ساز سرمایه گذاری وسیع امریکا، عربستان سعودی، ایران، پاکستان، چین و سایر کشورها در بحرانی شد که با کودتای خونین هفت

ثور آغاز یافته بود. روس ها نیز همچون پرچمی ها و خلقی ها مقاومت مردم آزاده افغانستان را با مخالفت چند "باسماچ" در آسیای مرکزی مقایسه نموده و می خواستند آنرا به زور قوت افسانوی نظامی خویش سرکوب کنند.

وقتی روس ها به این اشتباه خویش پی بردند و "نجیب الله؛ قصاب خاد" را لباس فرشته صلح پوشاندند، کار از کار گذشته بود. دیگر میلیون ها فامیل داغدار بود. از جانب دیگر کنترل سیاسی جنبش مقاومت ضد روسی را نیز بازیگران منطقوی و جهانی با هزار نیرنگ از مردم افغانستان دزدیده و بدست چند دست پرورده خود سپرده بودند. این قدرت ها جنگ را تا از هم پاشی اتحاد شوروی ادامه داده و سپس حکومت دست نشانده با قطع کمک های روسیه سقوط کرد. قدرت های غربی بعداً میدان را برای تاخت و تاز نظامیان پاکستان در افغانستان خالی گذاشتند. می توان گفت که کشتی ثبات کشور ما را از اشغال شش جدی بدینسو گردباد های منافع بعضاً متضاد ابر قدرت های منطقوی و جهانی بر محور بی ثباتی سیاسی - نظامی به شکل پایان ناپذیر می چرخانند.

روسیه که با تجاوز شش جدی بحران حقوق بشری و بی ثباتی ناشی از کودتای هفت ثور را ابعاد بین المللی داد و در واقع بنیاد گذار مشکلات موجود در افغانستان می باشند، اکنون به بهانه تهدید به اصطلاح "سرحدات جنوبی" اش از جانب داعش، رابطه مستقیم همکاری را با گروه طالبان آغاز کرده است. به این عمل شرم آور "ضمیر کابلوف" نماینده خاص "ولادیمیر پوتین" برای افغانستان ضمن صحبت از تطابق منافع روسیه و طالبان و تبادل اطلاعات استخباراتی با طالبان در مبارزه با داعش اعتراف نمود. همکاری جناح ملا اختر منصور با روس ها مورد انتقاد شدید ملا منان نیازی سخنگوی جناح وفادار به ملا محمد عمر قرار گرفت. آنگاه جناح منصور در مصاحبه با سایت الجزیره (۲۶ دسمبر ۲۰۱۵) با تأیید تماس مستقیم و مذاکرات با فدراسیون روسیه، از تبادل اطلاعات در مورد داعش با روس ها انکار نمود. اینکه عملیات نظامی مشترک آ.ی. اس. آی. و طالبان روزمره از مردم افغانستان چقدر قربانی می گیرد، برای اجنت های سابق ک.گ. ب. که اکنون قدرت سیاسی در فدراسیون روسیه را گروگان گرفته اند، اصلاً اهمیت ندارد. روسیه این بار نه در نقش پشتیبان حکومت، بلکه برای انتقام از مردم افغانستان و رقبای غربی اش، در نقش پشتیبان نیروهایی که ضد ثبات و انکشاف کشور می جنگند، وارد صحنه شده است. در جنگ سرد جدید نیز روس ها در جهت مقابل منافع مردم

افغانستان جبهه گرفته و همدیف با پاکستان و ایران قرار گرفتند. البته مردم ما از حکومت فعلی افغانستان به شدت ناراضی اند. اما بهر حال این حکومت را بر "امارت اسلامی طالبان" ترجیح می دهند. هنوز خون های دو میلیون شهید بمباردمان های سال های هشتاد روس ها نشکیده است که باز هم روس ها درپ هلوی یک گروه دیگر که خون افغانها را می ریزد، قرار گرفتند. تاریخ گواه خواهد بود که ملت ما باز هم بر دشمنان خود و بیگانگان متجاوز غالب خواهد شد.

کمیته حقوق بشر فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا (فارو)

